

Ei piilotella kaunista

Olen niitä, jotka ensi silmäyksellä ovat ihastuneet Kuhmoisten luontoon, kylänäkymiin ja rakennettuun ympäristöön. Vuosien aikana mieltymykseni on vain voimistunut. Tulen hyvälle tuulelle pelkästään siitä, kun käyn postilaatikolla ja katselen, kuinka Pälsiläntie nousee Kukkulanmäen viertä ylös.

Jokaisella kylällä on oma viehätöksensä. Ja meillä jokaisella on oma suosikkipaikkamme jossain siinä melkein ikkunan alla tai vähän loitommalla. Kauniita näkymiä Kuhmoisissa riittää. Mutta äläppäs, vielä paremminkin voisi olla!

Kirkonkylän asutus näyttää suloiselta, kun sitä katselee Papinsaaren

hautausmaan ylävältä rinteeltä. Sitä vain ei oikein näe, kun hautausmaan länsipuolinen jyrkäne kasvaa vahvaa lepikkoa. Ei sitä tarvitsisi paljon avata, kun jo syntyisi näköala. Jos siihen sijoittaisi vielä vaikka puistonpenkin levähtämistä varten, mikä olisi ihaillessa kaunista suomalaista kirkonkylää.

Ja oikeastaan on niin, että jostain päin Toritietä pitäisi Päijänteen näkyä.

Nyt kun Kissakulmalta vedetään kevyenliikenteenväylää kirkonkylälle, Poikkijärventien alikulun kohdalle, Päijänteen puolelle, jää vain jonkinlaista vesijättöä. Jos siitä poistaisi vähän pusikkoa, avautuisi

näkymä lahden yli aina Kuhmoisten sahalle saakka.

Olisihan se hauskaa, jos etelästä tullessa Päijänne tervehtisi ensin Pullerinpohjan ja Kuhmalahden kohdalla, sitten voisi nähdä yli Vastiaisen ja Karklahden. Kohta sen jälkeen vasemmalta puolen vilkuttaisi Alakarkjärvi.

Ehkä nämä minun ehdotukseni eivät ole parhaita mahdollisia. Varmasti teillä on lisää ja parempia ajatuksia. Niin tai näin, olen varma, että niin kylänäkymiä kuin kirkonkyläkin kannattaisi katsella sillä silmällä. Mitä turhaan piilotella hienoja näkymiä, kun vähällä vaivalla ja melkein ilman rahaa, voisi tehdä yhtä ja toista.